

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Jana Kratochvíla v právní věci žalobkyně: **KOPALEN s.r.o.**, sídlem Roháčova 188/37, Praha 3, zastoupené JUDr. Janem Kubálkem, Ph.D., advokátem, sídlem Opatovická 159/17, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2020, č. j. 41238/20/5300-22441-712084, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 1. 2023, č. j. 57 Af 2/2021-179,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Finanční úřad pro Jihočeský kraj doměřil žalobkyni dodatečnými platebními výměry ze dne 2. 1. 2020 daň z přidané hodnoty za dvacet osm zdaňovacích období od IV. čtvrtletí 2013 do července 2016 a od září do prosince 2016. Žalovaný k odvolání žalobkyně změnil platební výměr týkající se zdaňovacího období září 2015, ostatní platební výměry potvrdil a odvolání zamítl. Proti rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně u Krajského soudu v Českých Budějovicích, který žalobě nevyhověl.

II. Návrh na odkladný účinek a vyjádření žalovaného

[2] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost, v níž požádala o přiznání odkladného účinku.

[3] V odůvodnění žádosti stěžovatelka uvedla, že v minulých letech dosahovala značných zisků, negativně ji však zasáhla pandemie onemocnění covid-19, která nepříznivě ovlivnila vývoj trhu. Přes výše uvedené ztížené podmínky podnikatelského prostředí učinila stěžovatelka příslušná opatření (restrukturalizace výroby za účelem minimalizace výdajů, dočasné snížení investic při zachování provozu apod.), kterými usilovala o částečné sanování nastalého propadu zisků a je i nadále odhodlána pokračovat ve své činnosti. Dále stěžovatelka uvádí, že finanční úřad vydal v souvislosti s doměřenou DPH řadu exekučních příkazů, kterými byly postiženy peněžní prostředky na jejích účtech. Z důvodu omezení dispozic s finančními prostředky je omezena její možnost hradit závazky (např. nedoplatek na dani z nemovitých věcí). Dále nemůže disponovat s přeplatkem na dani z příjmů

právnických osob, který byl převeden na úhradu nedoplatku DPH, a stěžovatelka tak tyto finanční prostředky nemohla použít ke své ekonomické činnosti.

[4] Výkon povinnosti zaplatit daň z přidané hodnoty ve výši, která byla stěžovatelce žalovaným stanovena, má v současné době dle tvrzení stěžovatelky likvidační účinky, což by mohlo vést k jejímu zániku. V případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak lze takovou újmu dle názoru stěžovatelky právem vnímat jako nepoměrnou, nevratnou a nenahraditelnou.

[5] Stěžovatelka má za to, že přiznáním odkladného účinku nemůže vzniknout újma jiným osobám, neboť jiných osob se vznesený návrh nedotýká. Neshledává ani, že by byl v dané věci dán rozpor s důležitým veřejným zájmem, a to již z důvodu, že v případě neúspěchu stěžovatelky bude výběr daně pouze odložen, nikoliv znemožněn.

[6] Stěžovatelka spolu s žádostí doložila 3 exekuční příkazy Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na příkázání pohledávky z účtu, vyrozumění o převedení přeplatku na dani z příjmů právnických osob na nedoplatek daně z přidané hodnoty, rozvahu k 31. 12. 2020 a výkaz zisku a ztráty k 31. 12. 2020.

[7] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Stěžovatelka dle jeho názoru dostatečně neprokázala, že by pro ni úhrada daňové povinnosti měla likvidační účinky, jak tvrdí. Předložené doklady neposkytují úplný obraz o majetkové a finanční situaci stěžovatelky. Nadto by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s veřejným zájmem na získávání příjmů prostřednictvím řádného výběru daní na financování důležitých celospolečenských výdajů.

III. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení všech důvodů a skutečností přednesených stěžovatelkou dospěl k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Nejvyšší správní soud předesílá, že nezbytnou podmínkou pro přiznání odkladného účinku je splnění povinnosti stěžovatele tvrdit a prokázat vznik újmy (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma, než jaká by vznikla jiným osobám, a vysvětlení, v čem konkrétně tato újma spočívá, včetně uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Dále je nutno, aby stěžovatel svá tvrzení, jimiž odůvodňuje návrh na přiznání odkladného

pokračování

účinku, také řádně doložil (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50).

[11] Ve vztahu k podmínce existence újmy na straně stěžovatele Nejvyšší správní soud dále uvádí, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba či kasační stížnost odkladný účinek nemají, a měl by být přiznáván pouze v případech, které takový postup svou specifickou povahou odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná; taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba, resp. kasační stížnost, odkladný účinek mít nemá, nebylo výjimečně uplatněno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015, bod [25]; a jemu předcházející usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Afs 73/2014 - 56 ze dne 21. 5. 2014).

[12] Stěžovatelka v dané věci tvrdí, že výkon povinnosti zaplatit daň, k čemuž již správce daně vydal exekuční příkazy, pro ni bude mít s ohledem na výši daně likvidační účinky.

[13] Dle Nejvyššího správního soudu však toto své tvrzení stěžovatelka nijak nedoložila a zůstalo tak v rovině spekulací. Ačkoliv stěžovatelce celkově doměřená daň přesahuje částku 5 milionů korun (plus vyměřené penále), stěžovatelka zcela nedostatečně popsala a doložila svoji současnou majetkovou situaci, aby bylo zjevné, že platba takové částky je pro ni v současné době nerealizovatelná a vedoucí k likvidaci.

[14] Stěžovatelka jako jediný doklad o své ekonomické situaci předložila rozvahu a výkaz zisku a ztráty, ovšem k 31. 12. 2020. Z nich sice vyplývá, že stěžovatelce v roce 2020 oproti předchozímu roku významně klesl obrat a skončila se záporným výsledkem hospodaření, nic však nevyovídají o její současné hospodářské situaci a jedná se tak o zcela neaktuální podklady. Stěžovatelka musí mít k dispozici aktuální výsledky hospodaření, které však nepředložila. Ani sbírka listin v obchodním rejstříku žádné aktuálnější dokumenty týkající se stěžovatelčiných hospodářských výsledků neobsahuje. Stěžovatelka nic neuvedla ani o svých současných finančních možnostech, nedoložila například výpisy z účtů či jiné podklady, z nichž by bylo možné učinit úsudek o stěžovatelčiných peněžních tocích. Stěžovatelkou předložené podklady tedy o její současné ekonomické situaci nic nevyovídají.

[15] Nadto lze poukázat na skutečnost, že právní nástroje ochrany ve vymáhacím řízení poskytuje stěžovatelce primárně daňový řád (návrh na odklad daňové exekuce dle § 181 odst. 1). Stěžovatelka však ani netvrdí, že by se tento prostředek pokusila neúspěšně využít. Není důvod, aby jej odkladný účinek, který má mimořádnou povahu, nahrazoval.

[16] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelka nedoložila, že by jí nepřiznáním odkladného účinku mohla vzniknout významná újma. Soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a dále se nezabýval možným vlivem odkladného účinku na třetí osoby, ani případným rozporem odkladného účinku s veřejnými zájmy.

[17] Soud závěrem dodává, že z rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto

o samotné kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, či usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014-58).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2023

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu